

[Malchau.]

søfartskommissionens indstilling, at man henstiller, at det i motiverne til det lovforslag, der forelægges rigsdagen, anføres, at navigationslærerne har pligt til mod vederlag at undervise udover 27 timer ugentlig i det omfang, hensynet til undervisningen gør det påkrævet. Denne henstilling fra søfartskommissionen er, såvidt jeg kan se, ikke medtaget i bemærkningerne til lovforslaget, men det kan måske være, at det udtryk, der bruges i bemærkningerne til lovforslaget, at handelsministeriet i det hele kan tiltræde søfartskommissionens indstilling, også dækker dette forhold, således altså, at de pågældende lærere har pligt til, naturligvis mod vederlag, at påtage sig undervisning udover 27 timer ugentlig.

Jeg finder iøvrigt, at lovforslaget er rimeligt, og at det er naturligt, at disse lærere sidestilles med lærere ved tilsvarende skoler, altså i dette tilfælde gymnasieskolerne, og jeg skal tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget.

P. N. Petersen (Røjle): Da mit partis ordfører i den foreliggende sag, det ærede medlem hr. Fr. Kristiansen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje landsting.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige behandling af lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Malchau rettede nogle spørgsmål til mig; det første vil jeg besvare derhen, at der næppe vil blive tale om nyansættelser i forbindelse med den ændring, der her sker.

Hjemmearbejdet kan, tror jeg, i det store og hele sidestilles med det, adjunkterne udfører.

Hvad angår pligten til at udføre arbejde udover de fastsatte 27 timer ugentlig, tror jeg egentlig ikke, at det, sådan som denne undervisning er tilrettelagt, og sådan som forholdene er, vil være nødvendigt at formulere nogen egentlig pligt, men iøvrigt er det jo rigtigt, at ministeriet ved at tiltræde den indstilling, der er afgivet, har understreget også denne side af sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 355 af 20. juli 1945 om hjemrejse og ferie m. m. for søfarende.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4253; fremsættelsen findes i tidenden sp. 749).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erik Jacobsen: Loven om hjemrejse og ferie m. m. for søfarende af 20. juli 1945 var den første af de love, der efter besættelsens ophør blev givet i erkendtlighed overfor de danske søfolk, der under krigen havde gjort tjeneste i danske skibe eller deltaget i fart med skibe af anden nationalitet i de allieredes interesse. Denne lov gav positivt udtryk for rigsdagens, regeringens og hele det danske folks anerkendelse af og taknemlighed for den indsats, de danske søfolk havde ydet under krigen. Da krigen brød ud, var de danske søfolk med livet som indsats straks parate til uden hensyn til de særdeles vanskelige og hårde vilkår at virke for deres land og at fortsætte sejladsen i allieret krigstjeneste, efter at besættelsen af Danmark den 9. april 1940 havde fundet sted. De var på grund af krigstilstanden afskåret fra forbindelse med hjemlandet i de år, krigen rasede, og længslen efter gensynet med Danmark, med deres familie og venner øgedes stærkt efter kapitulationen den 5. maj 1945.

Lovforslaget om hjemrejse og ferie m. m. for søfarende fik ved fremsættelsen i rigsdagen udelt tilslutning fra alle partier, og da loven trådte i kraft samtidig med vedtagelsen, gaves der de søfarende en kærtkommen anledning til hurtigst muligt at gense dem, som de i årevis havde savnet forbindelse med. Efter loven havde de krav på fri hjemrejse, hyrekrigstillæg under rejsen samt ferieløn svarende til den hyre, der for den tilsvarende stilling var gældende ifølge indgåede aftaler mellem søfartens organisationer og rederne, gradueret efter tjenestetiden med to dages ferieløn for hver måned, de havde gjort tjeneste, dog ikke over en samlet ferie på tre måneder.

I henhold til de oplysninger, der indeholdes i handelsministerens skriftlige fremsættelse, er de nævnte ydelser udbetalt til ca. 3 700 søfolk, og beløbet, der er medgået hertil, andrager da 9 mill. kr. for de snart 4 år, der er forløbet siden krigen afslutning.

Man mener nu, at de hensyn, der motive-rede lovens gennemførelse, formentlig ikke